

Index in Lib. Sex

Fideicommissum quando coniecturis presumuntur iniunctum, unde sumi debeant haec conjectura, an ex dispositione testatoris scripta, vel sufficiat aliunde defunere, & ab his que non scripta fuerunt, præsumpt. 67. lib. 4. num. 12. & seq. conseruator per clausum condicillarem quando est concepta verbis futuri temporis, præf. 32. lib. 4. num. 4.

Fideicommissi alienatio licet regulariter valeat, si est facta ab ignorantie ignorantis, non ramer valer, quando adest duplex prohibitus, præf. 189. lib. 4. num. 11. 2.

Fideicommissi facile eueri non debent, præf. 190. lib. 4. num. 20.

Fideicommissum per indicatum, eueri non debet, præf. 189. lib. 4. num. 21. In fideicommissis mens ipsa, & animus spectantur, præsumpt. 76. lib. 4. num. 24.

Fideicommissi bona, an, & quando possint alienari pro alimentis, pro constituenta, augenda vel restituenda dote, causa donationis, vel pro redemptione captiuorum.

Fideicommissi bona alienari possunt ex præsumpta testatoris voluntate pro alimentis, præf. 191. lib. 4. num. 1. non solum pro alimentis filiorum, sed nurus, & aliorum ex familia, ibid. num. 7. Fallit ibid. num. 8.

Fideicommissi bona nunquid possint alienari ob impensam futili, ibid. num. 12. & seq. Et nunquid possint alienari ob caulfam militiam, seu ut filio grauato ematur dignitas aliqua, ibid. num. 22. 23. & quando possint alienari pro dote constituenta ex præsumpta mente testatoris, præsumpt. 189. lib. 4. num. 1. Et nunquid possint a patre alienari, vt dote filii constituant, ibid. num. 23. Et si fideicommissum iniunctum est a matre, an possint alienari pro dotanda eius filia, ibid. num. 26. possunt inter viuos alienari pro donis constitutione, ibid. num. 50. & que sit ratio, num. 191. Non possunt autem alienari pro donis augmentis, ibid. num. 71. & num. 155. & 156. Etnquid possint alienari pro constituentia dote filia vel nepti, que vultingredi religionem, & monialis effici, ibid. num. 89. Et sicut alienari possunt pro constituenta dote in casibus concessis, nunquid etiam alienari valeant, quando ipso fideicommisso adiecta fuit a testatore expresa prohibicio generalis, ne alienari possint, ibid. num. 96. & seq. nunquid alienari possint pro constitutione dote, quando testator specifico prohibuit alienari bona fideicommissi etiam ex ea sua dote, ibid. num. 116. & seq. non possint alienari pro impensis nupcialibus, que ultra dote sunt, ibid. num. 14. nunquid possint alienari, ut mulier sibi augeat dote, præf. 189. lib. 4. num. 155. & seq. nunquid possint alienari pro constituentia dote filie, quando ipsa filia percepit tot fructus ex ipsis bonis, que sufficerent pro ipsa dote, ibid. num. 161. & seq.

Fideicommissi bona, an, & quando alienari possint pro restitutione dote ex præsumpta testatoris voluntate, præf. 190. lib. 4. num. 1. 16. 29. 34. 44. 45. 47. & 50. possint alienari causa donationis propter nuptias, præf. 189. lib. 4. num. 3. an, & quando possint alienari pro redimento filio ab hostibus barbaris, vel infidelibus capto, præf. 192. lib. 4. num. 1. Quid si filius vel nepos fidei committentis fuit capitulus ab hostibus Christianis, inter quos per sepe bellum geritur, ibid. num. 6. & seq. Et an possint alienari, quando filius grauatus est carceri mancipatus causa eris alieni, vel delicti, ibid. num. 8. & seq.

Fideicommissum conditionale non continetur in pure, præsumpt. 193. lib. 4. num. 18. sub conditione relictum, an, & quando revocata vel adempta conditione, etiam ipsum revocatum vel ademptum dicatur, præf. 169. lib. 4. num. 5. & seq. Relictum sub conditione, si grauatus decederet sine filiis, exprimat per reexistentiū filiorum naturalium tantum, qui vere, & proprie filii non sunt, præf. 185. lib. 4. num. 20. relictum a matre filio post mortem patris debetur, si filius fuit a patre emancipatus, præf. 185. lib. 4. num. 7. reciprocum in dubio odiosum censemur, præf. 67. lib. 4. num. 27. relictum post mortem pluriū, quorum unus erat substitutus alterius, videtur relictum ab ultimo moriente, præf. 72. lib. 4. num. 15.

Fideicommisso grauatus, an, & quando ex præsumpta testatoris voluntate restitutus ex substitutionibus, coheredibus deficientibus, præf. 193. lib. 4. num. 1.

Fideicommissi onere simpliciter grauatus, vel ut restitutus, quod ei supererit, quid, & quantum alienare hodie possit, & quando in fraudem fideicommissi alienasse presumatur, præf. 18. lib. 4. num. 1. quid iuri in filio, quid item in extraneo, ibid. num. 3. quid si testator expressam alienandi licentiam ipsi grauato concederit, ibid. num. 5. 7. 8. Vide hec quando possit alien.

Fideicommissum, an, & quando presumatur realē, & an, & quando presumatur personale, præf. 68. lib. 4. num. 22. Idque ex signis cognosci, num. 23. Et que realis fideicommissi signa sint, ibid. num. 24. 25. 26. 27. & 28. Personalis autem fideicommissi signa, ibid. num. 29. Et vultus que sit, an sit realē vel personale, ibid. num. 30.

Filius

Præsumpt. Iacobi Menochij.

Fili si fuerint instituti in aliqua quota hereditatis via cum maioribus, censentur etiam in reciproca substitutio, comprehensa, præf. 60. lib. 4. num. 21. in re certa institutio, tam in institutis masculis hereditibus vniuersalibus non obtinent nomen heredium legatariorū, præf. 68. lib. 4. num. 12.

Filia non potest petere a patre alimenta, quando aliunde suscepit, præf. 199. lib. 4. num. 67. hubero incho patre dicitur ipsi iniuriam facere, ibid. num. 70. quantumcumque nupta incho patre non debet indotata permanere, ne alioqui a marito male tractetur, præsumpt. 189. lib. 4. num. 65.

Filiam dotare est necessitas legalis, que naturali aequiparatur, præf. 167. lib. 4. num. 3.

Filia, que in corpus suum peccavit, licet nec ali, nec dotari a patre debet, peracta tamen penitentia, & alenda, & dotanda est, præsumpt. 37. lib. 5. num. 38. exclusa est statuo existentibus masculis, non censetur posita in conditione ad exclusionem substituti, præsumpt. 89. lib. 4. num. 106. Intellige, nisi haeres ipse a patre graduatus institutus filiam, alioqui a ita iuto ab intestato exclusam, ibi. denum. 107.

Filia feminis, an, & quando deficere faciant expressam conditione substitutionis, si decesserit institutus sine filiis, præf. 35. lib. 4. num. 1. a testatore censetur exclusa, quando communis extat loquendi vius, quod diuerso nomine nuncupant masculi, & feminas, præf. 84. lib. 4. num. 17. Idem quando resulterat aliquod abfudrum, si masculinum comprehendenter femininum, ibid. num. 18. Idem si sequerentur plures impropriations, ibid. num. 19.

Filia ingressa religione accepta dote, satis dicitur dotata, & nupta, stante statuto, quod filia nupta, & dotata excludatur a successione, præf. 189. lib. 4. num. 94. naturalis, vel spuria si non habet, unde dotem sibi constitutam, possunt alienari bona fideicommissi a patre ipsius, vt dos sibi assignetur, præf. 189. lib. 4. num. 25. Secus si haber vnde dotem consequatur, ibid. grauata fideicommissio si decesserit sine filiis, non intelligenter naturalibus, & qua ratione, præf. 201. lib. 4. num. 4. præsumit, atque indicatur libera, si mater eius ante partum editum libera fuit, q. 14. lib. 1. numer. 46. cui patrem datur in testamento reliquit, cedendo actionem marito ad eam consequendam, præsumit dotem confituisse, præf. 6. lib. 3. num. 91. petendo legatum dotis nomine reliquit ante matrimonium initum, cum cautione in doto illud concertandi, nubendo etiam nulla dota mentione facta, dedisse dote præsumit, ibid. num. 93. cui in testamento dos reliqua est, non per tenido reliquit sibi prefari, utrum simpliciter nubendo, dote ea præsumatur viro dedisse, num. 94. a patre disentire potest, cum ei in indignorum moribus, & turpem sponsionem eligit, præf. 127. lib. 3. num. 17. fideicommissio grauata a patre, vt etiam dote, que loco legitimae esse dicitur, restitutus, si tantum habeat ex dote, vt filia ei sit legitima, ad dotes ipsius restitutioem de iure tenetur, præf. 196. lib. 4. num. 26.

Fili, vt nubat per fraudem pater, affectu paterno potius, quam dolo præsumit perflusisse, præf. 81. lib. 3. num. 3.

Filius quis dicitur, aut præsumatur, & qui nomine filiorum comprehendatur. Quando sub patris potestate esse dicatur. Ad quem tenetur patri, & quando legitimus præsumatur.

Filius is propriè dicitur, quem iusta nuptia demonstrant, præf. 30. lib. 4. num. 40. Representat patrem, & eius locum tenet in fideicommisso, & sic concurret cum patruo, præf. 95. lib. 4. num. 16. filii dicuntur, qui nati sunt ex legiti mis nuptiis, ideo naturales non dicuntur propriè filii, præf. 78. lib. 4. num. 12.

Filius dicitur portio corporis patris sui, præf. 33. lib. 5. num. 10. viscerum matris, præf. 89. lib. 4. num. 50. & præf. 56. lib. 6. num. 21.

Filiorum nomen generis masculini sive natura non comprehendit femininum, sed tantum per interpretationem, præf. 84. lib. 4. num. 2. nomine comprehenduntur ex conjecturis, ibid. num. 3. appellatio ne quando non veniant nepotes, præf. 189. lib. 4. num. 20. vide infra. Nepotes,

Filius ergo haeres, & an hoc sit ex præsumptione iuris, præf. 76. lib. 4. num. 17. eodem modo proueniat a patre quo ex radice arbor, præsumpt. 8. lib. 6. num. 1. Vnde præsumit patri simili virtute, & moribus, ibid. viuente patre dicitur quodammodo Dominus, & sic in eonon habet locum viuacis pro haerede, cum censetur esse eadem persona cum patre, præf. 62. lib. 6. num. 8. a patria potestate liberatur, vel morte naturali, ciuilive, vel dignitate, religionis ingressu, emancipatione, & filii expositione, & demum præscriptione, qui modi non præsumuntur nisi probentur, præf. 55. lib. 6. num. 8. is præsumit, qui probant, se esse natum ex uxore eius, quem afferit esse patrem, præsumpt. 53. lib. 6. num. 2. Ampliatur, ibid. num. 3. 4. & seq. vñque num. 7. quis præsumit ex nominatione, & confessione patris nominantis, & confitentis alii, quem esse filium suum, ibid. num. 3. 4. quod declarauit, ibid. vñque

